

og § 58, stk. 3, vedrørende indkøb af invalidekøretøjer.

For så vidt angår de krav, der tilkommer kommuner eller amtskommuner, er kravene herefter umiddelbart omfattet af de kommunale pantefogeders kompetence jf. skatteinddrivelseslovens § 2, jf. § 1.

Med hensyn til de statslige krav er det hensigten at overføre kompetencen administrativt i medfør af skatteinddrivelseslovens § 4, stk. 1.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Som anført indebærer lovforslaget en administrativ forenkling, idet flere offentlige krav samles hos samme inddrivelsesmyndighed.

Forslaget vil indebære en vis mindre lettelse for fogedretterne og en tilsvarende forøgelse af antallet af sager ved de kommunale pantefogeder. Den forøgede sagsmængde modsvares imidlertid af, at flere sager mod samme skyldner kan behandles samtidig.

Forslaget skønnes på denne baggrund ikke at medføre merudgifter for kommunerne. Det bemærkes i den forbindelse, at retsafgifterne i forbindelse med de sager, der overflyttes til de kommunale pantefogeder, tilfalder den inddrivende kommune.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til §§ 1 og 3

Forslaget indebærer, at der tillægges udpantningsret for tilbagebetalingskrav for uretmæssig oppebåret pensionsudbetalinger efter §§ 42 og 43, stk. 1, i lov om social pension og for uretmæssig oppebåret børnetilskud og ungdomsydelse efter børnetilskudslovens § 24, stk. 2.

Til § 2

Til nr. 1-3

Forslaget indebærer, at den bestående adgang til at foretage inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån til uddannelse ydet efter bilstandslovens § 42, stk. 4, udvides til også at omfatte afdrag på lån efter de nugældende stk. 8 og 9 i bilstandslovens § 42, det vil sige hjælp til anskaffelse af værktøj og etablering af selvstændig virksomhed.

Bestemmelsen i bilstandslovens § 7, stk. 2, går ud på, at det offentliges krav på betaling af ydelser efter bilstandsloven inddrives efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, hvilket navnlig indebærer udpantningsret.

Til nr. 4

Forslaget indebærer, at der indsættes en hjemmel til inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet til anskaffelse af invalidekøretøjer, svarende til den hjemmel, der i øvrigt findes på bilstandslovens område, jf. ovenfor.

Til § 4

Efter § 41, stk. 6, i lov om individuel boligstøtte kan kun krav på for meget udbetalt boligsikring eller boligydelse inddrives efter de regler, der gælder for inddrivelse af personlige skatter.

Denne bestemmelse finder efter § 41 a, stk. 3, tilsvarende anvendelse på inddrivelse af krav på tilbagebetaling af boligstøtte, når tilbagebetalingskravet skyldes at boligudgiften er nedsat med tilbagevirkende kraft.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 4, nr. 3, er at skabe en generel adgang til at foretage inddrivelse af krav på tilbagebetaling af boligstøtte.

Bestemmelserne i § 41, stk. 6, og § 41 a, stk. 3, kan herefter ophæves som overflødige.

Til § 5

Forslaget har til formål at præcisere den gældende retstilstand, hvorefter der er udpantningsret for tvangsbøder, herunder administrativt pålagte tvangsbøder efter skattekontrollovens §§ 4 og 9, jf. § 17, stk. 1, i lov om ikrafttrædelsen af borgerlig straffelov m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 6. september 1986.

Ændringen er således overvejende redaktionel.

Til § 6

Forslaget indebærer, at der tillægges udpantningsret for krav på tilbagebetaling af uberettiget modtaget børnefamilieydelse.

Til § 7

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af, at ikke blot skatter og afgifter inddrives af de kommunale pantefogeder.

Til nr. 2

Forslaget har til formål at præcisere, at retsafgifter for enhver udlægsforretning, der foretages af en kommunal pantefoged, tilfalder kommunen.